

DOCTORUL HABILITAT ÎN MEDICINĂ,
PROFESORUL UNIVERSITAR ISAAK DROBINSKI

La un centenar de la naștere

Regretatul profesor Isaak Drobinski s-a născut la 18 martie 1911 în orașul Odesa din Ucraina, într-o familie de intelectuali. A absolvit Institutul de Medicină din Odesa, Facultatea de Medicină Preventivă, în 1933. Fiind student, în anii 1927-1929 a mai activat în calitate de hamal în portul Odesa, ulterior ca sudor la fabrica de conserve. După absolvirea Institutului de Medicină, a fost repartizat în calitate de medic-bacteriolog la Institutul de Bacteriologie din Odesa, mai târziu fiind angajat ca medic militar. În anii 1934-1941 a activat în postul de asistent, ulterior – conferențiar universitar la Catedra de Boli Infecțioase a Institutului de Medicină din Odesa.

Primele sale publicații științifice s-au referit la problemele medicinei militare și ale infecțiilor intestinale. Primul articol *Utilizarea clorului gazos în tratamentul și profilaxia tusei convulsive* a fost publicat în revista *Epidemiologie*, № 5 din 1934. În 1935 a fost publicat articolul al 2-lea în revista *Igiena muncii și tehnica securității*, cu denumirea *Despre otrăvirile habituale cu clorpicrină*, iar în 1936, în revista *Activitatea militaro-sanitară*, № 12, a văzut lumina tiparului a 3-a lucrare – *Despre utilizarea antagonismului microbial în lupta cu dizenteria în condiții de război*. Ulterior lucrările profesorului I. Drobinski au fost publicate în diverse reviste și culegeri științifice.

Până în anul 1941, profesorul I. Drobinski a izbutit să publice 22 de lucrări științifice. În 1939 a susținut cu succes teza de doctor în medicină cu tema *Arma bacteriologică și antigazul ca remediu de protecție antibacteriană*, în Ședința Consiliului Științific pe lângă Academia Militară Medicală din Sankt Petersburg.

Profesorul I. Drobinski a fost participant și veteran al celui de al Doilea Război Mondial, îndeplinind diverse funcții și ocupând variate posturi militare de răspundere.

Totodată, izbutea să elaboreze și lucrări științifice: în anii de război a publicat 19 lucrări științifice.

La sfârșitul războiului, profesorul I. Drobinski sub conducerea academicianului M. Ciumakov a participat în componența expediției de studiere a febrei hemoragice de Krimeea, care a izbucnit în unitățile militare și printre populația pașnică, fiind studiată și descrisă pentru prima dată.

Din luna septembrie 1948 până în ianuarie 1956, I. Drobinski s-a aflat în fruntea Catedrei de Boli Infecțioase a Institutului de Medicină din Donețk, unde a început a cerceta intensiv problema rickettsiozei hamazoide sau veziculiforme, paralel continuând

studierea infecțiilor intestinale și a altor particularități importante din patologia infecțioasă.

În amintirile sale despre I. Drobinski, transmise nouă către omagierea celor 75 de ani de la nașterea sa, profesorul Boris Ugriumov (un devotat prieten al profesorului I. Drobinski) de la Institutul de Boli Infecțioase din Kiev scria: „Încă fiind student, I. Drobinski a atras asupra sa atenția profesorului Catedrei de Boli Infecțioase din Odesa, V. Stefanski, apoi a profesorului L. Korovițki, sub îndrumarea benefică a cărora s-a format orizontul științific al tânărului savant”.

Un eveniment important în viața științifică a profesorului I. Drobinski a devenit apariția în 1953 a primei monografii – *Portajul de bacili și lupta cu el*, care a avut un ecou răsunător. În 1956 această monografie a fost tradusă în limba română. În opinia prof. B. B. Ugriumov, în această carte, ce a supraviețuit încercărilor timpului, într-o valență absolută este observată alianța clinicii cu microbiologia. Autorul și-a demonstrat competența majoră și în diferite discipline conexe, fiind debarasat de limitarea profesională, caracteristică pentru mulți specialiști. Aceasta se datora orizontului științific larg, de asemenea pregătirilor teoretice fundamentale de care dispunea autorul. Fiind clinician-infecționist, profesorul I. Drobinski se orienta în diverse domenii ale bacteriologiei, virusologiei, imunologiei, biochimiei etc.

Din anul 1956 și până la finele vieții sale, profesorul Isaak Drobinski este șeful Catedrei de Boli Infecțioase a Institutului de Stat de Medicină din Chișinău. Continuându-și activitatea științifică, elucida diferite aspecte: clinice, de diagnostic, diagnostic diferențial, de terapie și profilaxie a febrei tifoide, febrei paratifoide, dizenteriei, salmonelozelor, escherichiozei, lambliazei, toxiiinfecțiilor alimentare, diferitelor rickettsioze. Pentru prima dată, anume el în 1961 a publicat lucrarea despre toxocaroză pisicilor și a omului în Republica Moldova.

Studiind minuțios, pentru prima dată în lume problema rickettsiozei hamazoide, prof. I. Drobinski a publicat 34 de lucrări științifice, care mai apoi au fost puse la baza monografiei a 2-a cu denumirea *Rickettsioza hamazoidă*, editată în 1962.

În baza acestei monografii Isaak Drobinski în 1964 a susținut cu succes teza de doctor habilitat în medicină, iar în 1965 i-a fost conferit titlul științific de profesor universitar la Catedra de Boli Infecțioase a Institutului de Medicină din Chișinău.

Paralel cu investigațiile științifice în domeniul bolilor intestinale și rickettsiozelor începute încă în

Donețk, I. Drobinski pentru prima dată în Republica Moldova a purces la studierea hepatitelor virale, prima publicație apărând încă în 1957. De menționat că la această temă și în prezent lucrează discipolii regretatului profesor, care mai era interesat și de studiile infecțiilor cu focalitate naturală ca bruceloza, tularemia, toxoplasmoza, febrele hemoragice, malaria, leptospiroza etc. A studiat cu minuțiozitate infecțiile zonale din Republica Moldova. Cercetările sale în domeniul parazitologiei au fost apreciate de academicianul E. Pavlovski, care îl considera pe profesorul I. Drobinski unul dintre cei mai înflăcărați cercetători ai maladiilor umane cu focalitate naturală.

Profesorul Isaak Drobinski unul dintre primii din fosta Uniune Sovietică, în 1961, a lansat ideea precum că toxoplasmoza este o invazie primară intestinală și a propus de a delimita în clasificarea toxoplasmozei forma enterocolitică. În total, în domeniul zooantropozelor a publicat 52 de lucrări științifice.

Rezultatele investigațiilor științifice efectuate de profesorul Isaak Drobinski în domeniul infecțiilor intestinale și hepatitelor virale au fost incluse în a 3-a monografie cu aceeași denumire, editată în 1963 la Chișinău, împreună cu asistenții Catedrei de Boli Infecțioase: Vera Jitari, Valentina Halitov și V. Negrescu. În problema hepatitelor virale, studiată detaliat în Institutul de Medicină din Chișinău, au fost publicate circa 100 lucrări, inclusiv monografia a 4-a – *Hepatitele virale acute*, editată în 1972.

În amintirile sale despre regretatul profesor I. Drobinski, șeful Catedrei de Boli Infecțioase de la Institutul de Medicină din Nijni Novgorod, profesorul S. Sorinson scria: „În problema hepatitelor virale, profesorul Isaak Drobinski a fost primul din fosta Uniune și chiar din lume care a delimitat ca unitate nozologică separată hepatita virală B. Domnia Sa a argumentat faptul, deși pe atunci nimeni nu gândea astfel, – că virusul HVB nu se transmite doar pe căi artificiale, ci și pe căi naturale”.

Profesorul I. Drobinski a depus un mare efort pentru implementarea metodelor enzimatică și izoenzimatică în diagnosticul și diagnosticul diferențial al hepatitelor virale. Rapoartele sale la conferințele și congresele științifice întotdeauna se deosebeau prin noutatea și profunzimea problemei studiate, de asemenea prin posibilitatea de a prezice și a trasa căile de cercetare de mai departe a temei în cauză.

Profesorul I. Drobinski, pe parcursul activității sale rodnice, a publicat 275 de lucrări științifice în domeniul patologiei infecțioase, care și în prezent le ajută studenților, rezidenților și medicilor-practicieni, atât să studieze disciplina „Boli Infecțioase”, cât și să lupte cu această patologie. Prodigioasa și multiaspectuala activitate științifică a profesorului I. Drobinski este confirmată și prin susținerea a 32 teze de doctor și doctor habilitat în medicină de către discipolii lui, fiind sub conducerea acestei personalități marcante în domeniul infectologiei din secolul XX.

Datorită implementării metodelor noi de diagnostic, profesorul I. Drobinski pentru prima dată a

depistat în Republica Moldova astfel de maladii ca: febrele hemoragice, rickettsiozele (hamazoidă, paroxismală, rickettsioza Mozeri, febra Q, leptospiroza, hepatitele virale A, B, C, salmoneloza, colienterita, mononucleoza infecțioasă, toxoplasmoza, lambliaza intestinală, balantidioza, toxocaroză etc.).

Regretatul prof. I. Drobinski a fost nu numai un savant renumit în Moldova și în afara hotarelor ei, ci și un strălucit pedagog. Prelegerile lui totdeauna se deosebeau prin claritatea expunerii materialului, prin demonstrarea convingătoare a diverselor probleme complicate de specialitate. Îmbina reușit materialul didactic cu rezultatele științifice de ultima oră, fiind periodic ilustrate cu diverse exemple din practica bogată medicală sau cu diverse amintiri din activitatea dascălilor săi ori a colegilor de lucru. Adesea el remarcă studenților și medicilor tineri: „*Trebuie să privim real evenimentele din jur, să le apreciem întotdeauna adecvat și să nu vedem lumea înconjurătoare în culori trandafirii*”.

Se știe că profesorul I. Drobinski era vestit în Republica Moldova și peste hotarele ei de asemenea sub numele de „profesor zburător cu aripi”, deoarece a efectuat 1300 zboruri pe linia aviației sanitare. El întotdeauna se grăbea să facă bine tuturor – și celor suferinzi, și celor sănătoși. Despre cele 1000 de zboruri pe linia aviației sanitare ale profesorului I. Drobinski au comentat pe larg ziarele *Pravda* și *Chișinăul – gazeta de seară*. Totodată, prof. I. Drobinski a primit o telegramă de felicitare de la Ministerul Sănătății din fosta Uniune Sovietică.

Isaak Drobinski pe parcursul vieții sale a desfășurat o vastă și variată activitate publică. Până la sfârșitul vieții s-a aflat în fruntea societăților republicane a infecționiștilor și protozoologilor, a fost membru al Consiliului Științific al facultății și al Institutului de Medicină, membru al Prezidiului Consiliului Științific al Ministerului Sănătății, membru al Comitetului veteranilor de război al Institutului de Medicină, membru al Conducerii Centrale Unionale a Infecționiștilor și Protozoologilor, membru al Comisiei Unionale Centrale în domeniul hepatitelor virale etc. Pe parcursul a mai multor ani a exercitat funcția de Infecționist Principal al Ministerului Sănătății din Republica Moldova, acordând un mare ajutor în organizarea serviciului antiinfecțios pe plan republican. Pentru vasta activitate în domeniul Sănătății, pentru munca sa plină de dăruire, profesorul I. Drobinski a fost decorat cu Ordinele *Krasnaia Zvezda* și *Otecestvennaia Voina 2-oi stepeni*, cu multe medalii și diplome.

Viața regretatului profesor Isaak Drobinski s-a întrerupt subit, în apogeul creației sale. Dar tot ce a avut mai bun a transmis discipolilor, medicilor, studenților, poporului, pentru ameliorarea sănătății și perfecționarea ocrotirii sănătății din Republica Moldova.

Constantin ANDRIUȚĂ, profesor universitar, Savant Emerit,
Victor PÂNTEA, profesor universitar